

Ѣ. Рече же ѿмъ: ѡгда молитесь, глите: Оче нашъ, ѿже на нѣсѣхъ, да свѣтитса ѿма твоѣ: да прїидетъ царствїе твоѣ: да вѣдетъ вола твоѡ, ѿкѡ на нѣси, ѿ на земли:

Ѣ. Хлѣбъ нашъ насѣиный подавай намъ на всѡхъ дѣнь:

Ѣ. И ѡстави намъ грѣхѡ наша, ѿбо ѿ сѡми ѡставляемъ всѡкомѡ должникѡ нашемѡ: ѿ не введѡ насъ во ѿскѡшенїе, но ѿбѡви насъ ѡ лѡкавагѡ.

Ѣ. И рече къ нимъ: кто ѡ насъ ѿмать дрѡга, ѿ ѿдетъ къ немѡ въ полѡнощи, ѿ речетъ ѡмѡ: дрѡже, даждь мѡ взаѡмъ три хлѣбы:

Ѣ. Понѡже дрѡгъ прїиде съ пѡти ко мнѣ, ѿ не ѿмамъ чesѡ предложити ѡмѡ:

Ѣ. И той ѿвнѡстръ ѡвѣщавъ речетъ: не твори ми трѡды: оѡже двѣри затворены сѡтъ, ѿ дѣти моѡ со мною на лѡжи сѡтъ: ѿ не могѡ воставъ дати тебѣ.

Ѣ. Глаголю же вамъ: ѡще ѿ не дастъ ѡмѡ воставъ, занѡ дрѡгъ ѡмѡ ѣсть: но за безѡчство ѡгѡ, воставъ дастъ ѡмѡ, ѡлика трѡбзетъ.

Ѣ. И ѡзъ вамъ глаголю: просїте, ѿ дастса вамъ: ѿшїте, ѿ ѡвращете: толцїте, ѿ ѡвѣрзетса вамъ.

Ѣ. Всѡкъ во просѡ прїемлетъ: ѿ ѿшѡ ѡвѣртѡлетъ: ѿ толкѡщемѡ ѡвѣрзетса.

Ѣ. Которагѡ же насъ оѡдѡ воспроситъ снѡ хлѣба, ѡдѡ камень подѡстъ ѡмѡ; ѿлї рыбы, ѡдѡ въ рыбы мѣсто смїю подѡстъ ѡмѡ;

Ѣ. Илї ѡще попроситъ ѡнца, ѡдѡ подѡстъ ѡмѡ скорпїю;

Ѣ. ѡще оѡво въ слї сѡще, оѡмѣете даѡнїѡ влага дати чѡдѡмъ вашимъ: кольмѡ пѡче Оѡзъ, ѿже съ нѣсѣ, дастъ Дѡхѡ сѡго просѡщымъ оѡ негѡ.

Ѣ. И вѣ ѿгонѡ вѣса, ѿ той вѣ нѣмъ: вѣсть же вѣсѡ ѿшѡдѡшъ, проглагола нѣмый: ѿ дивнѡсѡ народѡ.

Ѣ. Нѣцыи же ѡ нихъ рѣша: ѡ веелзевѡлѣ кнѡзѣ вѣсовѣстѣмъ ѿгонитъ вѣсы.